

ΑΤΥΧΕΣ ΠΗΔΗΜΑ Ή ΠΑΛΑΒΟ ΠΟΡΝΟ – HABARDEALA CU BUCLUC SAU PORNO BALAMUC

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Ράντου Ζούντε
Ηθοποιοί: Κάτια Πασκάριου, Κλαούντια Ιερεμιά, Ολίμπια Μάλαι, Νικοντίμ Ουνγκουρεάνου, Αλεξάντρου Ποτόσεαν, Αντι Βασλουιάνου.

Φωτογραφία: Μάριους Παντούρου

Μοντάζ: Καταλίν Κριστούτσιου

Μουσική: Γιούρα Φερίνα, Παβόο Μιχόλγιεβιτς

Χώρα: Ρουμανία, Λουξεμβούργο, Κροατία, Τσεχία (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 101΄

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 3 Βραβεία και 12 Υποψηφιότητες Berlin International Film Festival 2021, Χρυσή Άρκτος για Καλύτερη ταινία.

Pula Film Festival 2021, 2 Βραβεία, Καλύτερης ταινίας και Καλύτερης Κροατικής συνεισφοράς σε παραγωγή.

Όταν ένα ερωτικό βίντεό της διαρρέει στο διαδίκτυο, μια καθηγήτρια καλείται σε συνέλευση γονέων του σχολείου με την απειλή της απόλυσης.

Ο Ράντου Ζούντε κέρδισε τη Χρυσή Άρκτο στο 71ο Φεστιβάλ Βερολίνου με μια ταινία πιστή στην υπέρμετρη φιλοδοξία της να προκαλέσει καταρρίπτοντας διασκεδαστικά αρχέγονους θεσμούς.

Κάθε ταινία του Ράντου Ζούντε είναι και μια (ευχάριστη) έκπληξη. Παιδί κι αυτός της ρεαλιστικής σχολής, η οποία στα μέσα της δεκαετίας του '00 έβαλε την Ρουμανία στον παγκόσμιο κινηματογραφικό χάρτη, διαφοροποιήθηκε γρήγορα από την ντοκιμαντερίστικη

αισθητική της. Υιοθέτησε διαφορετικά στιλ αφήγησης, ξεκινώντας από το ασπρόμαυρο... γουέστερν «Αφεριμ!» και φτάνοντας στην μπρεχτική αναπαράσταση της αληθινής ανάκρισης ενός μαθητή από την αστυνομία του Τσαουσέσκου στο «Uppercase Print», χωρίς όμως ποτέ να χάσει το σαρκαστικό χιούμορ και τη διεισδυτική κοινωνική ματιά του. Με διαφορετική κάθε φορά πρόφαση επιστρέφει στη βαλκανική πραγματικότητα μιας χώρας σε μετατραυματικό –και μετακομμουνιστικό– σοκ, συνδέοντας θεσμικές καταστάσεις, συλλογικές πεποιθήσεις και ατομικές συμπεριφορές με διαδρομές που έρχονται μέσα από την ιστορία, την ανθρωπογεωγραφία, ακόμα και τη γλώσσα.

Όπως προδιαθέτει ο αντισυμβατικός τίτλος της τελευταίας του ταινίας, ο οποίος στα ρουμανικά κάνει και ρίμα, το βραβευμένο με **Χρυσή Άρκτο** στο Φεστιβάλ Βερολίνου «Ατυχές Πήδημα...» είναι μια **σοβαρότατη, αλλά ελάχιστα σοβαροφανής προσπάθεια καταγραφής κι ανάλυσης της σύγχρονης ρουμανικής καθημερινότητας**. Ως διηγηματική αφορμή στέκεται ένα οικιακό sex tape μιας καθηγήτριας, το οποίο διαρρέει στο διαδίκτυο, κινητοποιώντας άμεσα τη διευθύντρια του σχολείου και τους γονείς των μαθητών της, οι οποίοι κανονίζουν από κοινού έκτακτη συνέλευση. Ο Ράντου Ζούντε μάς προετοιμάζει γι' αυτήν, αφιερώνοντας το πρώτο από τα **τρία μέρη του φιλμ** (το sex tape αποτελεί τον explicit πρόλογο), χωρισμένο σε αντίστοιχα κεφάλαια, παρακολουθώντας την αμήχανη, μα αποφασισμένη ηρωίδα μας να διασχίζει το Βουκουρέστι πηγαίνοντας στη συγκέντρωση.

Πρόκειται για μικρού μήκους σάτιρα της συλλογικής μισαλλοδοξίας, αδιαφορίας και απανθρωποποίησης που κυριαρχεί στους δρόμους της ρουμανικής πρωτεύουσας (η αθηναϊκή πραγματικότητα απέχει μόνο

λίγους... πόντους), σκηνοθετημένη θαρρείς από τον Βαλκάνιο Ζακ Τατί. Η κάμερα του Ζούντε την αναδεικνύει με ξεκαρδιστικά πικρό τρόπο, άλλοτε υπογραμμίζοντάς την διπλά κι άλλοτε απλάς υπονοώντας την, καθώς η κάμερά του απομακρύνεται συχνά από τη «δράση» και καθάρει αδιάφορα(;) πινακίδες, οδικά σήματα, υπαίθριες διαφημίσεις, προσόψεις εγκαταλελειμμένων κτιρίων και μοδάτων μαγαζιών.

Όλα όσα όμως συμβαίνουν στους δρόμους του Βουκουρεστίου ωχριούν μπροστά στη φαρσική παράνοια που θα επικρατήσει στη συγκέντρωση, ένα μίνι θεατρικό του παραλόγου, για το οποίο ο Ζούντε μας έχει προετοιμάσει με **ένα ιντερμέδιο-«εγκυκλοπαιδικό λεξικό» δοκιμιακού και ιστορικού χαρακτήρα, όπου κανένας εθνικός θεσμός δεν μένει όρθιος**. Σπρώχνοντας τη θεόπικρη σάτιρά του στα άκρα, τσαλαβουτώντας με παιχνιδιάρικη αθωότητα και ιερόσυλη τόλμη στο γκροτέσκο, σαρκάζοντας κάθε ψευτομαρξιστική, ηρωικοπατριωτική και φιλελεύθερη αγκύλωση, **δοκιμάζει στο τέλος ακόμα και τις αντοχές του ίδιου του θεατή**, επιστρατεύοντας τρία(!) άκρως παρωδιακά φινάλε τα οποία αποδομούν και το έσχατο ιδεολογικό ή αφηγηματικό ταμπού.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Εκτός από τον βασικό τίτλο της, η νέα ταινία του Ράντου Ζούντε - στο ιδιοσυγκρασιακό προσωπικό του στυλ που εκφράστηκε ιδανικά στο «Αδιαφορώ Αν Καταγραφούμε στην Ιστορία ως Βάρβαροι» του 2018 - έχει τον υπότιτλο «σχεδιασμά για ένα δημοφιλές φιλμ» και η καρτέλα των τίτλων συνοδεύεται από ένα απόσπασμα από την «Μαχαμπάρτα»: «Δυστυχώς κανείς δεν αντιλαμβάνεται ότι ο κόσμος βυθίζεται στον ωκεανό του χρόνου που είναι γεμάτος από εκείνους τους τεράστιους κροκόδειλους που ονομάζουμε εξασθένηση και θάνατο». Το φιλμ ξεκινά με ένα ζευγάρι που κινηματογραφεί το δικό του ερασιτεχνικό ροπή tape και που ακόμη και τα χτυπήματα στην πόρτα από την ηλικιωμένη μητέρα της πρωταγωνίστριας που της ζητά να εκτελέσει την συνταγή της στο φαρμακείο, δεν είναι ικανά να διακόψουν την hardcore δράση του ανδρογυνου. Ομορφα.

Κι αυτή είναι μόνο η αρχή σε μια ταινία που **χωρίζεται σε κεφάλαια** με μεσότιτλους υπό τους χιουμοριστικούς ήχους του «Εν Τοί» του Μπόμπι Λαπουάν, που σε προειδοποιούν ότι αυτό που ακολουθεί μπορείς να το πάρεις όσο σοβαρά ή αστειά θέλεις. **Το πρώτο μέρος** ακολουθεί την ηρωίδα του σπιτικού αυτού πορνό, Εμι, να περπατά στους δρόμους μιλώντας στο τηλέφωνο και γρήγορα θα αντιληφθείς ότι η home monie που γύρισε με τον σύζυγό της, έχει διαρρεύσει στο διαδίκτυο και πως η θέση της στο σχολείο όπου εργάζεται, βρίσκεται σε κίνδυνο εξαιτίας της. Η κάμερα του Ζούντε θα την ακολουθήσει από μακριά ή κοντύτερα στους δρόμους, στην επίσκεψη στο σπίτι της διευθύντριας, δίνοντας σχεδόν ίσο χρόνο στην ηρωίδα του, όσο αφήνει στην κάμερά του να περιπλανηθεί σε διαφημιστικές πινακίδες ή ταλιπωρημένες προσόψεις κτιρίων. Σε οδηγούς που δεν είνονται τίποτα. Σε χυδαία αυτοκίνητα. Ή σε μια γριά στο δρόμο που λέει στην κάμερα: «φάε το μουνί μου». Γιατί αυτός είναι ο κόσμος που ζούμε.

Το δεύτερο μέρος που τιλοφορείται «μικρό λεξικό ανεκδότων, σημείων και θαυμάτων» δεν έχει καμία σχέση με την ιστορία της Εμι, αλλά σχηματίζει μια εικόνα της κοινωνίας γύρω της. Το κομμάτι αυτό επεξηγεί με ειρωνικό, κυνικό και σαρδόνιο τρόπο λέξεις και ιδέες όπως «βιβλιοθήκη», «χρήμα», «ανέκδοτα για ξανθιές», «κινηματογράφος», «κουζίνα», «κουλούρα», «μοντάζ» «συναγωνισμός», «παιδιά», ημερομηνίες που έχουν ιδιαίτερη σημασία για την σύγχρονη ρουμάνικη ιστορία ή θεσμούς όπως «ορθόδοξη εκκλησία», «στράτος», «οικονομία», αλλά και πράγματα που συνδέονται με το προηγούμενο κεφάλαιο όπως «πορνογραφία», ή «πίπα» που όπως μαθαίνουμε είναι η πρώτη σε αναζητήσεις λέξη στο online λεξικό. Η δεύτερη είναι η λέξη «ενσυναίσθηση».

Επιστρέφοντας πίσω στην κεντρική ιστορία, **το τρίτο μέρος** που έχει τον τίτλο «πράξη και υπονοούμενα (sitcom)», διαδραματίζεται στην διάρκεια της συνεδρίασης των γονέων στο σχολείο της Εμι που γίνεται σε εξωτερικό χώρο με αποστάσεις και (ειρωνικές, τι άλλο;) μάσκες λόγω του κορονοϊού. Κινηματογραφημένο σαν θεατρική φάρσα ή κακογυρισμένο sitcom, αυτό το τρίτο μέρος αποσαφηνίζει χιουμοριστικά (κατά στιγμές μάλλον με επιτυχημένο τρόπο), την **υποκρισία** που δείχνει να αποτελεί το modus operandi μιας ολόκληρης κοινωνίας. Μόνο που το μήνυμα έχει ληφθεί πολύ πριν φτάσουμε ως εκεί και ο τρόπος που ο Ζούντε επιμένει να μας το εξηγήει ξανά και ξανά, καταλήγει μάλλον διδακτικός κι εξυπνακίστικος, προκλητικός για χάρη μιας πρόκλησης που λειτουργεί καλύτερα όταν δεν είναι αμετροεπίης ή συγκαταβατική.

Πιστό στην λογική του more is more, **το φιλμ τελειώνει με τρία πιθανά φινάλε**, και τον Φιλανδό Μ.Α. Νούμινεν να τραγουδά Βιτγκενστάιν στους τίτλους, απόλυτα ταιριαστά, για μια ταινία που δείχνει να θέλει να είναι πιο ενημερωμένη, πιο παράξενη, πιο ιδιαίτερη, πιο ειρωνική πιο έξυπνη και πιο «μπροστά», ακόμη κι από τους ίδιους τους θεατές της.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

RADU JUDE

Σκηνοθέτης, Σεναριογράφος και Παραγωγός, γεννήθηκε το 1977 στο Βουκουρεστί, Ρουμανία. Το έτος 2003, αποφοίτησε από το Media University of Bucharest (Τμήμα Σκηνοθεσίας). **Φιλμογραφία:** 2021 Πλαστική σημειολογία (Short), 2021 Caricaturana (Short), 2021 Αχχώς πήδημα ή Παλαβό πορνό, 2020 Stimati oameni de cultura (Short doc), 2020 Nu stiu (Short), 2020 O fabula (Short), 2020 Iesirea trenurilor din gara (Doc), 2020 Με κεφαλαία γράμματα, 2019 A pedepsi, a supraveghea (Short), 2018 Cele doua executii ale Maresalului (Doc short), 2018 Αδιαφορώ αν καταγραφούμε στην ιστορία ως βάρβαροι, 2017 The Dead Nation (Doc), 2016 Σημαδεμένες καρδιές, 2015 Αφερίμ!, 2014 Scurt/4: Istorii de inimă neagră, 2014 Περνάει μέσα απ' τον τοίχο (Short), 2013 Η σκιά ενός σύννεφου (Short), 2012 Όλοι στην οικογένειά μας, 2011 Film pentru prieteni, 2009 Το πιο ευτυχισμένο κορίτσι στον κόσμο, 2007 Dimineata (Short), 2006 Αλεξάνδρα (Short), 2006 Σωλήνας με καπέλο (Short), 2002 In familie (TV Series).